

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveder, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

„Slovenčev“ namen in taktika.

Kdor mirno opazuje naše politične razmere na Kranjskem, ta vidi, da naš Ljubljanski kolega „Slovenec“ nekaj časa sem stanovitno in brezozirno napada vse naše, celo najstarejše rodoljube, kateri niso pri „katoliškem političnem društvu“. Namen je jasen. Tisti duhovni gospodje v Ljubljani, ki vodijo pod višjim pokroviteljstvom „Slovenca“ in katerim je „katoliško politično društvo“ le poslušno orodje, hočejo vso drugo duhovsko in posvetno inteligencijo na Kranjskem strahovati; oni hočejo ne le na verskem, nego tudi na političnem in gospodarstvenem polju naše domovine neomejeno gospodstvo. Kdor se noče udati brezpogojno, ta ni za rabo, proč z njim!

V ta namen se že zdaj pripravljajo ugodna tla za prihodnje občinske, deželne in državne volitve. Vse hočejo dobiti v svoje roke, ter „Slovenec“ in „Domoljub“ imata uglasiti pot do gotove zmage.

In kakih sredstev se poslužujejo? Oni vedó, da je naše ljudstvo verno in pobožno. Ta blagi čut je treba izkoristiti v agitacijske namene! Z vso silo se hočejo vreči na preprosto ljudstvo, ki se lahko vname za verske reči, ki je pa v drugih, zlasti političnih in narodnih vprašanjih še zmirom dosti nevedno in nepomoglivo. To dobro ljudstvo je treba v strah pripraviti za — vero. Zgol iz tega namena se razglašajo slovenski rodoljubi, ki niso pri „katoliškem političnem društvu“, za — liberalce in radikalce. „Vera je v nevarnosti; vero vam hočejo vzeti; — zatorej na noge, verni Slovenci, da odvrnete to strašno nevarnost od sebe in svojih otrok!“ Tako odmeva zdaj dan na dan po naših „katoliških“ listih in pripravlja se prava križarska vojska proti našim „nekatoliško-političnim“ rojakom.

Poglejmo zdaj, koliko so vredni priimki, kateri se nam in drugim rodoljubom pridevajo, da se z njim straši in bega naše preprosto ljudstvo, zlasti pa tudi naša duhovščina na deželi.

Znano je, da si nemško-židovska stranka na Nemškem in Laškem, stranka, ki našemu narodu ni pravična, ki našo narodnost zatira, kolikor le

more, da si ta stranka nadeva „liberalno“ ime ter je uprav s tem to lepo ime pripravila ne samo ob veljavo, ampak še pristudila. S temi lažnimi liberalci imamo ne samo duhovščina, temveč vsi, ki se poganjamo za narodne pravice, najhujše boje. Vsak, ki je količjak zveden v naši domači zgodovini, zna in vé, da mi nismo ni malo identični s te vrste liberalci. To dobro vedó tudi „Slovenčevi“ voditelji. In vender nas oni vedno identifikujejo s temi liberalci in tako vedoma obrekujejo in naše dobrosrčne, a nevedne rojake vedoma krivo poučujejo.

Mi — smo liberalci, toda le v pravem pomenu te besede, ker iz zgodovine vemo, da so le možje, navdahnjeni pravega liberalizma stri evropskim narodom okove sredovečnega fevdalizma in proti državnemu absolutizmu priborili nam politično svobodo, kolikor je zdaj uživamo. Ali niste tudi vi, gospodje od „Slovenca“, liberalci v tem pomenu? Menda se saj ne poslužujete zato tako marljivo naših političnih pravic, zlasti tiskovne, društvene, shodovne, volitvene pravice itd., da bi te lepe pravice uničili? Saj ne zato, da bi, kakor o Bachovem času tedanji konservativci, pomagali pokopati ustavo in ž njo naše politične pravice? Ako pa vi nimate te namere, potem ste vi — liberalci, kakor mi, in mej vami in nami ni v tem nobene razlike!

Kaj pa „radikalizem“? Zadnji čas je prišlo pri nasprotnih nam glasilih na dnevni red pitati tudi vse, kar ni pri „katoliškem političnem društvu“, — z radikalci. Po čemu zopet to? Smo li kdaj mi kaj več zahtevali, nego narodno enakopravnost? Ali ni že rajni dr. Janez Bleiweis toisto zahteval, namreč združenje vseh Slovencev v jedno administrativno skupino in uresničenje ustavno nam zagotovljene enakopravnosti? Torej je bil tudi on, oče slovenskega naroda, „radikalec“! Kaj pa — vi? Ali vi ne zahtevate onega istega? Ako zahtevate, ste — radikalci, kakor mi, ako pa tega ne zahtevate, potem je očitno, da ste odpadli od narodnega slovenskega programa! Ali smo morebiti mi radikalci zato, ker omenjenih narodnih pravic tudi glasno in odločno zahtevamo? Ali mari to

ni prav tako? Ali morebiti mislite, da se kaj doseže, ako se lepo molči in pohlevno prikimava k vsemu, česar vlada želi? — Vidite torej (in kar vsakdor vidi, uvideti morate tudi vi), da je tudi očitiranje radikalizma popolnem neopravičeno in ko veste, da državna vlada radikalcev nima rada, moramo si po pravici misliti, da nimate drugega namena, nego pričrtniti nas tudi pri državni vladi, — iz gole krščanske ljubezni, ka-li!?

„Vero izpodkopujete“, nam očitata nadalje, „in to s tem, da škofo in duhovščino napadate in jim s tem jemljete veljavo“. Ali tukaj, gospoda „Slovenčeva“, je treba strogo ločiti! Mi nismo nikdar napadali verskih resnic, nikdar izpodbijali katoliških dogem, tudi nikdar napadali duhovnikov iz verskih ozirav; pač pa smo jih kritikovali v političnih in slovstvenih rečeh, prav tako, kakor vi — nas kritikujete. V tem si naša stranka ni v svesti nobenega greha. Ampak — vi imate tukaj zopet posebno taktiko. Vi svojim vernim ovčicam modro prikrivate, da smo mi kritikovali le posamezne osebe zaradi gotovih posameznih dejanj, in vi generalizujete, da napadamo vso duhovščino in da nasprotujemo veri sploh. Na ta način nam zopet vedoma delate krivico!

Vi, „Slovenčeva“ gospoda, naposled trdite in delate s tem propagando proti nam, da le katoliška vera more rešiti in ohraniti slovensko narodnost. To bi bilo gotovo, a tudi le tedaj res, ko bi se vsi katoliki ravnali po Kristovem nauku ljubezni in pravice. Ali žali Bog, da to ni tako. Saj še mej duhovniki ni vselej prave ljubezni do svojega bližnjega. Ali nimamo še zdaj mej nami duhovnikov, ki so nemškutarji, ki zatirajo našo narodnost, kolikor morejo, če prav so — katoliki? Kaj čemo potem še-le pričakovati od katoličanstva naših nemških in laških nasprotnikov? Torej, ne samo vera, ampak le živo in požrtovalno slovensko rodoljubje ter krepko in složno sodelovanje vseh zavednih narodnjakov more ohraniti našo narodnost proti mnogoterim sovražnikom, ki jo srdito napadajo od vseh strani.

LISTEK.

„O Velvary, o Velvary!“

Češki spisal Frant. Pravda; poslovenil Ivan Toporiš.

II.

(Dalje.)

Prinesla nama je potem Bellida kruha z maslom in piva, a sedaj je bila še lepše oblečena. Imela je svilén predpasnik, v laseh paščke, na roki prstane, na vratu zlato zaponi. Da, bila je lepša in mlajša in jaz seveda ne vem, na kak način je to kazala. Maslo na kruh nama je mazala sama, narezke rezala na podolgaste koščke — manjši naj bi bili droblijanci v jutro — in podajala nama jih je na krožniku. Doubek jih je zavžival pazljivo in spoštljivo, kakor da so same božje milosti, oblizoval se zraven in gotovo bil bi nekaj shranil, da ni bilo masla na njih, s kojim bi si onesnažil suknjo. Vendar je rezala, mazala Bellida; vedno se je njena roka koščkov dotikala! To je zadostovalo, koščki so mu bili nebeška sladčica.

Pivo natakala nama je v čaše za vino. Doubek je menil, da je to sedaj moda in bil zadovoljen, ker je često s čašo k njemu prišla. Ako mu je

rekla: „Gospod Doubek, pijte,“ pil je; djala mu je li samo „Doubek“, pil je več; ako ga je nazivala „Václave“, pil je kakor bi kapljice štel; rekla mu je li „Amidore“, kar se je naposled tudi zopet ponavljalo, pil je s pogledom, proti nebu obrnjenim.

Meni ni ušlo, da je Bellida prekanjena in prav nič nisem verjel v njeno odkritosrčnost in prijateljstvo. Igrala se je z dobrodušnostjo Doubkovo in brezdvomno imela je nakano, porabiti ga v svojo korist. Začetek je učinil on sam brez nje.

Prišla je domov njena hčerka; kakih trinajst let je imelo dekletce in Doubka je njena postava tako očarala, da je zbog hčerke pozabil skoro na mater. Ko sta se odstranili, da bi nemara Leni, tako se je imenovala tudi hčerka, oblekla lepše krilce, pravil mi je, da je to pravi materin obraz in ako hočem znati, kakšna je bila mati v mladosti, naj le pogledam hčerko in ako to naredim nekoliko let mlajšo, imam pred seboj njegovo — bivšo ljubico. Sedaj se je sukal le okoli Lenice, držal jo za roko, gladil ji laske in podbradek, pritiskal jo na srce. Na vprašanje, kje je bila, odgovorila mu je, da je bila pri plesnem učitelji. Hotel je, naj mu kaj zapleše; ni se dala prositi, djala je roki v bok in začela skakati, vrteti se tako spretno in živahno, kakor pristna baletka. Letala je po sobi kot vrtavka

in on mi je nekočkrat zatrjeval, nagnivši se k meni: „To je cela mati!“

Poklical jo je k sebi, ko je nehala, in ji dal poljubek za plačilo, ker tako izborna pleše. Da, dal jej je še jeden poljubek in jo obsipal z vso ljubeznijo, kojoj je kdaj imel do njene matere. Morala je vzeti od njega tolar za dva goldinarja, kojega je potegnil iz mošnjička, no, vzela ga je rada in se mu zahvalila s poljubkom.

Prišel je iz šole Potůčkov mali sinček in mati mu je naročila, da nam zaigra na glasovir. Uklonil se je kakor umetnik, sedel in igral smelo, dobro, gotovo in brez napak. Čudili smo se mu in Doubek mu je dal tudi tolar za dva goldinarja in poljubek; naj bi se ne zdelo, da ga nima tako rad kot sestrico. No pa ta poljubek ni bil tako ognjen; to sem dobro videl in tudi sodil iz tega, ker ga je poljubil le jedenkrat in se zopet obrnil k Lenici.

Samo poljubki, to nič ne dá, ali tolarji, koje je Doubek razdal! Dobra duša, imel je srebro! Zakaj je nosi seboj? Gotovo jih je vzel s tem namenom seboj, da bi jih podaril Potůčkovim! Jaz nisem imel niti dvajsetic, on pa kar tolarje po dva goldinarja. Dal je dovolj in plačal pivo, kruh, maslo in poljubke. (Konec prih.)

In zdaj, „Slovenčeva“ gospoda, sami presodite: ako boste delali naprej, kakor ste začeli, ako boste sejali prepír v naše vrste, napadali narodne zavode in društva, razdirali našo dose-danjo narodno organizacijo, — je li možno ohraniti in utrditi slovensko narodnost na ta način. Tega pač sami ne morete misliti! Ampak če se pogleda na vaše dose-danje delovanje, vailjuje se nehoti sodba, da vam za narodnost ni dosti mar; da je imate sicer zelo veliko na jeziku, ali bojimo se opravičeno, le malo v srci! Vi delate zdaj le za vero, katera pa vsaj od slovenskih rodoljubov ni v nobeni nevarnosti. Ali, zapomnite si: ako mi-slite veri koristiti s tem, da prepír vžigate mej domačini in jih v skrb pripravljate za naše dose-danje, z največjimi trudi in žrtvami pribojevane narodne pridobitve, — to se jako motite! Preje ali pozneje se tudi manj zavednim Slo-vencem odpro oči in spoznali vas bodo po vašem sadu!

Iz deželnega zbora isterskega.

(XI. seja, dne 5. aprila 1892.)

(Konec.)

K 6. rubriki: „javne stavbe“ govori posl. Mandić: Potrebno bi bilo, da bi se zvezal Kras po dobrih cestah z železnico. A v tem oziru se ne stori nič. Kadar so volitve, obeča se vse mogoče, a na zadnje ono ljudstvo vendar nima potrebnih zvez. V Labinščini, Plominščini je vse zanemarjeno. Okolo cepiškega jezera so vedno enketi i komisije, a uspeha se ne vidi. Ozrite se vendar tudi na one pokrajine, ki imajo svojih pridelkov za izvoz, a ne cest! Poglejte malo v Brkine, ki so skoraj odločeni od sveta, a imajo najslabša občila. Kako se skrbi za zdravo vodo? Ko so bile volitve v Roču, obe-čala se jim je podpore 500 gld., ako glasujejo za Italijane in dobili so jih. V Podgač dalo se je pa samo 150 gld., ker tam ni bilo tako mogočnega zagovornika. Osušenje Cepiškega jezera je, se ve, bolj vladna zadeva, a deželni odbor mogel bi upli-vati, da se to vendar že zgodi in pridobi plodnih tal. Občina Punat dobila je podpore — na 700 gld. troška za dobavo vode — samo 100 gld. Na Krasu se zdaj zopet agituje in ima nekdo celo 16.000 gld. na razpolaganje. Upam pa, da se Krašani ne bodo dali zapeljati. (Galerija: Brava!)

Dr. Venier želi, da bi se vladi priporočilo, naj za uravnavo potokov v Buzeščini (Mirna itd.) ne uporablja Koperskih kaznjencev, nego domače delavce.

Dr. Štanger. Tudi jaz imam priporočilo. Liburnija do zdaj ni zvezana po cesti z morjem in nemogoče je nakladati kaj na ladije. Treba se vo-ziti na Reko. Zdaj se dela taka cesta na Voloskem. Večji del izdelal je že nekdo na svoje troške. Manjka dodelati še samo 2 do 300 m. Ta cesta bode velike koristi ne samo za Volosko, nego za celo Liburnijo. Priporočam torej to cesto v podporo.

Večina sprejme nato 6. rubriko v znesku 14.000 gld. Jednoglasno sprejme se resolucija dr. Veniera.

K 7. rubriki: „troški v poljedelske svrhe in za javno ekonomijo“ reče dr. Vo-larić: V tej zadevi govorili smo že pri proračunu deželnega kulturnega sveta. Korist obsežati bi mo-rala vso deželo. A v današnjih razmerah glavovali bomo proti. Mi glasujemo za vaše predloge, ako jih spoznamo za dobre. A da bi vi za naše, to so tako redki slučajji, kakor bele mube.

K tej rubriki govori še posl. Babuder in jo potem večina odobri v znesku 21.787 gld.

Brez debate sprejme se 8. rubrika: „troški za vojaštvo“ v visokosti 700 gld.

K 9. rubriki: „troški za javno varnost“, oglasi se posl. Jenko: Dežela podpirati bi morala občine. Za stanovanja žandarmeriji potrosi se na leto skoro 11.000 gld. Stanovanja žandarmeriji od-kazati bi se morala v občinskih hišah, kjer je mo-goče in kjer občine žele. Kjer pa občine nimajo svojih hiš, dovoliti bi jim morala dežela sred-stva, da jih zidajo ter namestijo v njih tudi žandarmerijo. To bi bilo toliko bolj želeli, ker se silijo nekatere občine kot odgonne postaje, da mo-rajajo imeti zapor za odgnance. Občine morajo skrbeti tudi za prostore novačenja itd. in vse drago plače-vati, ako nimajo lastne biše. — Z najemščino, ka-tero bi v takem slučaju plačevala dežela občini, amortizoval bi se s prva deloma dolg za stavbe, a pozneje uživale bi občine korist in ugodnost, da bi imele svoj urad in vse drugo v občinski hiši. Ker dežela toliko trosi za žandarmerijo, bilo bi pra-vično, da dobe občine žandarmerijsko pomoč posebno tam, kjer ne morejo vzdrževati svojih policijskih organov. A ta pomoč morala bi biti v posebnih slučajih brzo na roke, ne kakor zdaj, ko je treba prej prositi politično oblast, in se zadeva v raznih slučajih, ako tudi telegrafskim putem — kjer je to sploh mogoče — reši prekasno. Politične oblasti bi lahko razsojale, komu smejo zaupati. Na drugo stran pa ne bi smele politične oblasti uporabljati žandarmerije za posle, kateri jej ne pristojajo, po-sehno ne za neko kontrolo nad županstvi. A

kakor že vlada zlorablja razne organe in urade, da, celo sodišča v strankarske namene, tako zlo-rablja tudi žandarmerijo in mora ta n. p. tu v Po-rečkem okraju, loviti ljudi, ako vskliknejo „živo cesar Fran Josip!“

Večina potrdi svoto 9. rubrike 14.650 gld.

Brez debate sprejme tudi 10. rubriko: „de-želni dolg“ v visokosti 5000 gld.

Poročevalec čita potem 10.—14. rubriko in sicer: 11. „razni troški“ z 12.374 gld., 12. „aktivni kapitali za investiranje“ z gld. —, 13. „pred-plačila“ z gld. 5000, 14. „za nakup javnih obveznic“ z gld. —.

K tem rubrikam oglasi se dr. Volarić, vsled česar nastane velik hrup na galeriji. Posl. Mandić: „Smo v štali, v štali!“

Dr. Volarić: V proračunih ste rubriki 12. in 14. navadno prazni, a v skupnih računih naha-jamo v njih velike svote, tako za leto 1889 v 12. rubriki 80.772 gld. 50 kr., a v 14. rubriki 59.912 gld. 93 kr. To je dokaz, da niso potrebne tako visoke doklade, kakor se vsako leto sklepajo. Večina potem potrdi tudi te zadnje 4 rubrike in potem vkupno potrebnost 364.493 gld.

Brez debate sprejme se potem pokritje v rub-rikah 15—25.

Primerjanje k potrebnosti v znesku 364.493 gld., pokritje v znesku 100.981 gld., pokaže se primank-ljaj 263.512 gld., katerega večina tudi potrdi in sklene, da se pokrije: a) z 20% doklado na vse direktne davke, kar bode vrglo kacij 113.512 gld., b) s 100% doklado na užitino mesa in vina, ka-bode vrglo kacij 133.000 gld.; c) z dosedaj na-vadnimi samostalnim nakladami na pivo in žganje, kar bode vrglo kacij 17.000 gld. Vkup 263.512 gld.

Deželnemu odboru odstopa se v rešitev 12 do-šlih prošenj in stavi na glasovanje 5 po finančnem odboru predlaganih resolucij: 1. Da v prihodnjem zasedanju predloži deželni odbor organični statut za sistemizacijo deželnih nasadov in da sme začasno dovoliti podpore onim uradnikom, ki so slabeje pla-čani. 2. Da deželni odbor v vsacem zasedanju po-roča o obiskovanju in napredku v obrtnih šolah. 3. Da deželni odbor pazi pri bolnikih, sprejetih v bolnišnice, da li so zavarovani pri kateri bolniški blagajni. 4. Da deželni odbor naprosi vlado, naj bi se pazilo, da bolniške blagajne redno poslujejo, od-nosno da se dotični državni zakon od 30. marca 1888 premeni tako, da bode zadovoljeno posebnim razmeram v Istri. 5. Da se premeni domovinski državni zakon z dne 3. decembra 1863.

Ko se tudi te resolucije sprejmejo, sklene predsednik sejo. Po „Edin.“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 9. maja.

Mladočeški shod.

Klub mladočeške stranke priredil je v soboto ljudski shod v Pragi, da se narod pouči o pomenu ministrove naredbe glede sodišča v Teplicah in o predlagani zatožbi pravosodnega ministra. Shodu je predsedoval dež. odbornik dr. Kučera, a udele-žili so se ga mnogi mladočeški državni in deželni poslanci. Volilcev zbralo se je do 3000. Dr. Kučera je zavrnil misel, da je boj proti pravosodnemu mi-nistru s tem končan, da je parlament glasoval in sicer neugodno o zatožbenem predlogu. Parlament Dunajski je Čehom tuj, tam so zbrani ljudje, kateri ne poznajo in ne razumejo čeških razmer. Ako se nam očita, da smo v dneš resne socialne nevar-nosti prišli s svojim predlogom na dan, odgovarjamo mi: zakone je treba spoštovati in se jih držati, toliko slabše pa, da se to ne zgodi. S kakšno pra-vico morejo kršitelji zakonov zahtevati, da naj se drže zakonov tisti, ki hočejo spreminiti socialni red. Vodja Liberških Čehov dr. Šamanek govoril je o hudi osodi in v težki borbi češkim manjšin v nemških krajih ter nasvetoval sestaviti v vseh me-stih komiteje, katerim bode nalog skrbeti, da Čehi samo pri Čebih kupujejo. Češkim roditeljem je po-kladati na srce, da vzgoje — po vzgledu židov — svoje otroke za dobre trgovce in obrtnike. Zadnji govornik bil je dr. Herold. Občinstvo vsprejelo ga je z entuzijastičnimi Slava-klici. Vse je vihtelo klobuke in klicalo: „To je herold naroda češkega“. Doktor Herold poudarjal je v svojem govoru, da bode imela predlagana zatožba ministra Schönborna velikih po-sledic. Nebena večja stranka ni bila pri tem gla-sovanju jedina, samo nemška levica, ki je pa v tej reči interesovana. Po bodočih volitvah v državni zbor ne bode prišli na Dunaj samo Mladočehi, am-pak Mladoslavani. Odločujoči faktorji se bodo prepričali, da je mladočeški program vseskozi resen. Mi ne prosjamo za koncesije, mi tirjamo odločno to, kar nam gré po pravu. — Volilci vsprejeli so na to jednoglasno resolucijo, v kateri se izreka po-slanecem zahvala, da so predlagali zatožbo in prošnja, naj delajo na to, da se uveljavi češko državno pravo in da se čim prej mogoče krona kralj češki.

Vkupne ministerske konferencije.

V petek in v soboto vršile so se na Dunaji vkupne ministerske konferencije, na katerih so se določile predloge za bodoče zasedanje delegacij. Glede dobe, kdaj bodo zborovali delegaciji, še ni ničesar gotovega znano, zavisno je to od državnih

zborov, katerima je dognati predloge o reformi valute. Polagoma, toda vedno z večjo gotovostjo se razširja glas, da misli vojni minister staviti velike tirjatve v vojaške namene, tirjatve, katerim se bajé finančna ministra ne upirata tako odločno, kakor lani.

Hrvatske volitve.

V soboto bil je v Zagrebu prvi volilski shod za bodoče deželnozborske volitve. Priredili so ga Madjaroni in postavili kot kandidata za prvi volilski okraj Ludovika Vukotinovića, za drugi okraj J. Raiznerja in za tretji okraj I. Lončarića. — Po vladni geometriji razdeljeno je mesto Za-greb sedaj tako, da je madjaronskim kandidatom zmaga skoro gotova.

Vnanje države.

Italijanska ministerska kriza.

Rudini menda ne bode več ministerski pred-sednik italijanski. Prvi dan po padu ministerstva sodilo se je sicer splošno, da bode kralj dal Ru-diniju nalog, sestaviti novo ministerstvo, ali kakor kaže, se to ne bode zgodilo zato, ker Rudini ni-kake zaslombe več v zbornici nima. Kralj se je že z vsemi odličnejšimi parlamentarci posvetoval in brčkone bode sestavila novo ministerstvo senator Saracco in posl. Giolitti. Saracco se je izrekel, da je finance moči urediti le, ako se upelje davek na kako konsumno stvar in da se znižajo troški za vojsko, v kolikor se to storiti da. Posamni listi sodijo, da je zbornica izrekla Rudiniju nezaupnico zato, ker nalaga trojna zveza Italiji prevelikih bre-men, dočim se Rudiniju ni posrečilo priti do sporaz-umljenja s Francijo, a Giolitti izrekel se je zopet, da je zbornica dala Rudiniju nezaupnico zato, ker ga ne zmatra dovolj energičnim za izvršitev finanč-nega programa, od katerega je zavisna gospodarska bodočnost Italije isto tako, kakor nje politična veljava.

Belgijska zbornica.

V soboto končala je belgijska zbornica gene-ralno debato o reviziji ustave. Najvažnejši moment je pač bil to, da se je vodja liberalne stranke, Frère-Orban, izrekel odločno proti splošni volilni pravici, za katero se potezajo progresisti in tudi liberalci. Glasovanje vršilo se bode jutri, in vsa Belgija pričakuje z veliko nestrpnostjo izida, kajti večina bodisi že za bodisi proti reviziji ne bode velika.

Dopisi.

Iz Knežaka, dne 5. maja. [Izv. dop.] (Naš župan.) Pivčan je pohlevna duša ter potrpi marsi-kaj. Toda pregovor pravi: kar je preveč, je ne-zdravo. Nekaj takega so razmere pri našem žu-panstvu po zadnji naši občinski volitvi. Bila je dne 27. decembra prošlega leta. Najstarejši ljudje ne pomnijo take. Zadnja leta bila je navada, da so se odborniki pri starem županu zbrali ter ga pri „kozarci vina“ z velikim veseljem zopet županom izvolili. Pred nekaj leti bil je takó županom izvoljen g. Josip Čuček, posestnik iz Knežaka. Videl je bajé že mnogo sveta, ali, kakor se Pivčan izrazi, bil je že „v situ in rešetu.“ Ni čuda, da si je znal žu-panstvo obdržati do sedanjega časa. Ko je bil prvič izvoljen, obljubil je, da bode njegovo prvo delo pre-skrbeti nam vodo v vas. Minila so od tedaj leta in leta, a ž njimi izginila je tudi voda. Seveda ob-ljubiti in še povrh storiti bilo bi preveč. Morebiti se pa bode sedaj čez leta kaj usmilil in tedaj bode to v resnici njegovo prvo delo, kajti do danes ni storil v prosep občine še ničesar. Ljudje so seveda izprevideli, da iz nič je vedno le nič ter so o letošnji volitvi volili v odbor tudi delavne može. Prigodilo se je pa, da pri volitvi ni šlo „vse prav v redu“. Gosp. župan znal je tako ukreniti, da je bil zopet izvoljen županom. Proti tej volitvi pa se je pritožilo devet zavednih odbornikov z ulogo z dne 31. decembra p. l. pri deželni vladi, katera je iz-volitev dveh svetovalcev ovrгла. Tudi so omenjeni odborniki deželnemu odboru naznanili, da izstopijo iz odbora. A še bolj čudno stanje imamo sedaj! Naš župan jo je že dne 21. aprila pobrisal na Ogorsko in za svoja namestnika pri županstvu po-sadil je kar dve osebi, ki niti v odboru nista! Župana sedaj nadomestujeta njegov oče in pa tu-kajšnji učitelj, kateri županovo ime podpisuje, kot pristen župan. Vprašamo pa: od kdaj ima pravico oče, da pri županstvu sina nadomestuje ali pa učitelj, da podpisuje našega župana? Daleč smo prišli! Župana ni doma, svetovalcev nimamo, ker niso bili po zakonu izvoljeni, mesto vseh pa vladata občini županov oče pa učitelj. Žalostno je to in sramotno za občino, še bolj pa za župana, kateri misli, da bode tudi odslej z nami pometal. Ni čuda, da se je devetorica treznomislečih odbornikov odpovedala odborništvu! Kdo bode pa deloval s takim županom, kateri kar meni nič — tebi nič odide po svetu po

svojih zasebnih opravilih. Zato niso odborniki tu, da bi županovega očeta in pa učitelja poslušali ali pa šli rakom zvižgat. Tako dela naš župan! Tega pa ni storil sedaj prvič. Dogodilo se je, da ga celo zimo ni bilo doma. Tedaj ga je pa zopet nadomestoval, kakor navadno, njegov oče. Mi sedaj javno prosimo slavnega deželnega odbora, naj okrene v tem pogledu strogo preiskavo, da se o resnici sam prepriča ter smo tudi pripravljeni zgoraj navedeno kot faktum s pričami potrditi.

Domače stvari.

— (Občinski svet Ljubljanski) ima jutri zvečer ob 6. uri sejo. Dnevni red: I. Oznaniila predsedstva. II. Personalnega in pravnega odseka poročilo o rezultatu letošnjih dopolnitvenih volitev v mestni zastop. III. Istega odseka poročilo ob odpovedi občinskega svetovaleca Frančiška Peterce. IV. Volitev podžupana (§. 31. občinsk. vol. reda). V. Volitev stalnih osem odsekov občinskega sveta. VI. Dopolnitvene volitve v mestni stalni zdravstveni svet (1), v klavnično ravnateljstvo (1), v direktorij mestnega užitninskega zakupa (1), v odsek za imenovanje ulic (3), v odsek za kanalizacijo (1) in v odsek za organizovanje občinskih uradov (2). VII. Dopolnitvene volitve v upravni odbor mestne hranilnice (3 izmed občanov). VIII. Vodovodnega odseka poročilo o ravnateljstva c. kr. tabačne tovarne prošnji za znižanje vodovodne pristojbine.

— (Odvetniška zbornica kranjska) imela je v soboto svoj občni zbor, katerega se je udeležilo 10 Ljubljanskih odvetnikov pa 3 voanji. Podpredsednikom odboru je zopet izvoljen gosp. dr. A. Mosche, odbornikom zopet gosp. dr. Jos. Sajovic, namestnikom g. dr. V. Štempihar. V disciplinarni svet sta izvoljena gg. dr. Fr. Munda in dr. A. Mosche kot člana, gosp. dr. A. pl. Schöppl in gosp. dr. V. Temnikar kot namestnika. Sklenil je tudi zbor, da bodo odslej člani zbornice plačevali po 10 gld. na leto zborničnega doneska.

— (Izpitni na Ljubljanskem učiteljski) završili so se v soboto. Vse tri kandidatnje za meščanske šole napravile so izpite z odliko; 12 kandidatnj je napravilo za ljudske šole (1 je propala), 3 iz francoščine, 1 iz nemščine kot dopolnilni izpit. Vseh šest prišlih kandidatov (2 se nista zglasila) spoznanih je bilo kot sposobne za ljudske šole (1 samo s slovenskim učnim jezikom).

— (Ljubljansko prostovoljno gasilno društvo) praznovalo je včeraj ob 1/28 uri zjutraj v sv. Florijana cerkvi slovesno sv. mašo na čast svojemu zaščitniku. Došla so tudi gasilna društva c. kr. tobačne tovarne, papirne tovarne iz Velč, iz Spodnje Šiške in Bizovika, da so se udeležila slavnosti. Po cerkvenem opravilu bil je službeni zbor Ljubljanskih gasilcev, na katerem je bil razgovor o vspehu občnega zbora za dan 29 t. m. v magistratni dvorani. Za tem je bila prosta zabava vseh gasilcev na vrtu „pri Zvezdi“ ter so se razlegale slovenske narodne pesni gasilcev in vršile razne napitnice.

— (Dolenjski železnici.) Ofertna obravnava za gradnjo železnice Ljubljana — Grosuplje — Kočevje bila je dne 2. t. m. pri c. kr. stavbin-skem vodstvu državnih železnic na Dunaji. Došlo je bilo 11 ponudb, ki se pa deloma ozirajo le na pojedine oddelke n. pr. Ceconica in Weiner samo na II. oddelek s popustom 9.8% — Ig. Rosenthal na III. in V. oddelek s popustom 8% na IV. in VI. oddelek s popustom 5% Epstein in Schaffer na II. oddelek s popustom 16%, Emil Walberg na I. oddelek s popustom 11%. Za vseh 6 oddelkov so oferirali: baron Lazarini in Krulič s skupnim popustom 179.681 gld. (I—13 1/2, II—12 3/4, III—1 1/2, IV+3, V—9.2 in VI—10 1/2% popusta) Hauser s skupnim popustom 188.710 gld. (I—6, II—10 1/2, III—7, IV—4 1/2, V—11 in VI—12%) Kiss — Rabas — Prashinker s skupnim popustom 210.176 gld. (I in II—9, III—10, IV—10 1/2, V—11 in VI—8 1/2%) Ronchetti in Rentmeister z doplačilom 31.142 (I—III—1 1/2, IV—VI +5 1/4%) Ceconi s skupnim popustom 174.443 goldinarjev. (I—10 1/2, II—14.7, III in IV—2, V—5.8 in VI—4.5%) E. Gross in dr. s popustom 13.1% za vseh 6 oddelkov, skupaj torej 275.807 in Redlich in Berger s popustom 15.8% za vseh 6 oddelkov skupaj torej 332.653 gld. popusta.

— (Tat.) Iz Št. Lamberta se nam piše 6. t. m.: Sinoči prosil je čedno oblečen človek pre-

nočišča. Oglasil se je najpreje na Kalu pri imovitem posestniku proseč ga pijače za denar s pripombo, da ima prenočišče že pri sosedu, ker pa se mu ni vstreglo, šel je naprej v Št. Lambert in ostal v gostilni g. Iv. Vrtačnika, kjer se je vedel prav po domače in prijazno. Znal je mnogo pripovedovati o raznih dogodkih in se kazal s poznanjem našega kraja in z narečjem v kakeršnem je govoril, da ne more biti doma daleč od nas. Postreglo se mu je torej z boljšo posteljo. Po noči pa, ko so doma spali, odprl je zaklenjeno omaro in vzel je iz nje vse smodke in tabak, kakih 12 gld. vrednosti, vzel je tudi pet parov nogavic in jeden robec, izpraznil belo podglavnico, v katero je lahko spravil vse te reči, snel lovsko puško z zidu in izginil s tem plenom v temno noč. — Orožniki ga zasledujejo marljivo in že se nam poroča, da ima ukradeno puško neki gostilničar pri Motniku, kateremu jo je zlodejec prodal za 2 gld.

— (Prememba posesti.) Baron Born, posestnik graščine v Tržiču, prikupil je k svojemu posestvu, ki obseza okolu 8000 oralov, še dve parceli pri sv. Ani, ki merita čez 800 oralov. Baron hoče zgraditi pod cerkvijo sv. Ane velik lovski grad, ki bode razsvetljen električno. V visocih gozdih zaplodili so preteklo zimo jelene, katerih bode zdaj okolu 40.

— (Konfiskacija.) Zadnjo številko „Domovine“ z dne 7. majnika zaplenilo je Celjsko državno pravdnistvo zaradi članka „Nemčurji v Ljutomeru“, v katerem je govor o delovanji „šilver-eina“ in o nameri Ljutomerskih nemškutarjev, izločiti trg iz šolske občine.

— (Knez Jurij Salm-Reifferscheidt,) posestnik grada Novo Celje v Savinjski dolini, naselil se je s kneginjo, rojeno vojvodinjo della Gracia, za stalno na svojem posestvu poleg Žalca. L. 1890. prepustil je odlični mož svojega posestva prostore blagovoljno Celjskemu Sokolu v porabo za ljudsko veselico.

— (Nesreča.) Koncem minolega tedna kopali so delavci cementne tovarne v Zidanem mostu na nekem griču, kar se je udril z griča usad in zasul delavce. Rešilna dela so se takoj začela, a po preteku štirindvajsetih ur še ni bilo moči priti do zasutih delavcev, tako da so že gotovo vsi preminili. Koliko je delavcev zasutih, se še ni dalo določiti, oženjencev je tudi nekaj vmes. Cementna tovarna na Zidanem mostu je lastnina hrvatske eskomptne banke v Zagrebu. Usad se je udril vsled obilega deževja, katero je premočilo vso zemljo. Pričakujemo novejših poročil.

— (Savinjska posojilnica v Žalcu) imela je v najstarejšem upravnem letu 1891. denarnega prometa 307.589 gld. Posojila dalo se je 784 društvnikom 167.115 gld. 82 kr., hranilnih ulog bilo je od 664 strank 181.066 gld. 70 kr., čistega dobička bilo je 2032 gld. 27 kr., ki se je pripisal specijalnemu rezervnemu fondu. Splošni in specijalni rezervni fond narasla sta za 2232 gld. 27 kr. in znašata 14.112 gld. 33 kr. Načelnik zavodu, ki tako vrlo deluje, je g. J. Hausenbichler, odborniki pa so: gg. S. Kuček, F. Schweitzer in F. Dolinar. Hranilne vloge se vsprejemajo od vsakega, če tudi ni ud posojilnice in se obrestujejo po 4 1/2 %. Posojila se dajejo proti 6% samo udom posojilnice. Uradni dan je vsak ponedeljek od 8. do polu 12. ure dopoldne. Prošnje za posojila vsprejemajo se vsak ponedeljek od 2. do 4. ure popoldne. Ako je ponedeljek sejem ali praznik, uraduje se nasledni dan.

— (Sneg na Koroškem.) Po noči od petka na soboto zapadel je po vsem Koroškem sneg. V Celovci ležal je v soboto zjutraj 8 centimetrov visoko, na Obirju pa 54 centimetrov. Da bode ta sneg prouzročil precej izdatne škode, je po sebi umevno.

— (Goriški magistrat in slovenščina.) Magistrat glavnega mesta Goriške grofije, dežele ki ima večino slovenskega prebivalstva, uraduje izključno le v italijanskem jeziku in rešuje vse slovenske vloge izključno le italijanski. V Gorici živi po zadnjem ljudskem štetju, ki se je vršilo kolikor le mogoče na kvar slovenskemu življu, nad 3200 Slovencev. V resnici pa je njih število mnogo večje in reči smemo, da jih utegne biti okolu 7000. V Celovci in v Celji, kjer so odnošaji še neugodnejši za Slovence, potezajo se društva in posamični rodoljubi krepko za pravice slovenskega jezika in z dobrim uspehom. Zakaj bi se isto ne dalo doseči v Gorici, kjer bi vender slovenski

jezik moral biti popolnoma ravnopraven italijanskemu. Afera Lončar v Celji, o kateri smo govorili že obširno na drugem mestu, je jasni kažipot, kako treba postopati pravim rodoljubom, da postanemo ravnopravni v dejanji in povsod.

— (Toča na Furlanskem.) Tržaški „Mattino“ poroča, da je toča vse drevje in trte otolkla v okolici Tržaški, po Krasu in Furlaniji tjedoli do S. Daniele. V Trstu je bila strašanska burja, na Opčinah pa je sneg pobelil.

— (Nova brzojavna postaja) se je dne 7. t. m. odprla v Sv. Petru (S. Pietro dei Uembi), združena s pristaniško izpostavo, z omejeno dnevno službo. To nam naznanja c. kr. poštno in brzojavno vodstvo v Trstu.

— (Spomenik Preradoviću.) Kakor javlja „Hrvatska“, naročil je hrvatski rodoljub, ki neče biti imenovan, velik spomenik slavnemu pesniku Petru Preradoviću. Ta spomenik izdelal bode znani hrvatski kipar Rendič in ga bode omenjeni rodoljub podaril mestu Zagrebu.

— (Tedenski semnji v Zagrebu.) S početkom lepšega vremena postali so zopet bolj živahni tedenski semnji v Zagrebu, ki so vsako sredo. Zadnji bil je dobro obiskan in je bilo mnogo trgovcev s Kranjskega in iz Istre. Prignalo se je 205 glav rogateg živine, 50 konj in 545 prascev. Voz z raznim blagom bilo je 243.

— (Izpred sodišča Ljubljanskega.) Preiskava proti Jan. Podkrajšku in Fr. Moharju zaradi hudodelstva posiljenja se je dne 2. t. m. ustavila. Zagovarjati se bode obtožencema samo zaradi prestopka proti javni pravosti pri okrajnem sodišči. Obdolžena pa nista bila zaradi ropa ali tatvine.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 7. maja. Cesaričinja udova nadvojvodinja Štefanija dospela sem.

Dunaj 8. maja. Strajk voznikov je končan. Danes zvečer začelo zopet voziti mnogo voznikov.

Rim 8. maja. „Fanfulla“ javlja, da je Rudini odklonil ponudbo Giolittija, da bi v novi ministerski kombinaciji obdržal predsedstvo v kabinetu. „Opinione“ pravi, da se govori o ministerstvu Giolitti-Saracco.

Dunaj 9. maja. Ministerska posvetovanja glede delegacijskih predlog se končajo danes popoldne pod predsedstvom cesarja.

Budimpešta 9. maja. Ogerski trgovinski minister Baros danes zjutraj umrl.

Razne vesti.

* (Gunduličev spomenik v Dubrovniku.) Bodoče leto odkril se bode spomenik pesnika Ivana Gunduliča. Delo izvršil bode slavnoznani hrvatski kipar Rendič.

* (Analfabeti v Avstriji.) Pri zadnjem štetju so našli, da 24 odstotkov vsega prebivalstva ne zna ne čitati ne brati. Po glavnih mestih so ti odstotki zelo različni. V Bregencu je namreč le 1% analfabetov, v Innsbuku in v Pragi pa že 2%, na Dunaji 5%, v Gradcu 9.43%, v Celovcu 10.12%, v Ljubljani 16.42%, v Trstu 19.14%, v Llovu 35.7%, v Černovicah 52.33% in v Zadru celo 58.68%. Vidi se torej, da je na vzhodu in jugu monarhije še strahovito mnogo analfabetov.

* (Novi vinogradi na Ogerskem.) Delniška družba švicarskih kapitalistov namerava na Ogerskem v veliki meri nasajati nove vinograde. Družba je nakupila od mestne občine v Kecskemetu 2000 oral peščenega zemljišča po 100 gld. oralo in hoče 1800 oral razdeliti med 200 rodbin iz okolice blatnega jezera, katerim je trtna uš opustošila vinograde. Dve sto oral pa bi se nasadilo z sadnim drevjem. V Kecskemet je že došlo 30 rodbin in so začele potrebna dela. Družba namerava tudi zgraditi tovarno za izdelovanje cognaca in skrbeti, da se bode zdelovalo doma vse potrebno orodje za vinarstvo in sadjarstvo.

* (Koliko je srebra v Avstro-Ogerski.) Srebrnih novcev našle se je pri državnih blagajnicah, bankah, železnicah itd. v Avstriji za 7.540.000 gld., na Ogerskem pa za 2.540.000 gld. V državnih blagajnicah bilo je v Avstriji 6.600.000 gld. na Ogerskem 2.040.000 gld. V zasebnih blagajnicah je malo srebra. Sodi se, da bode vsega skup v Avstriji 10 milijonov in na Ogerskem 3 milijone srebrnih novcev. V tem ni uštetja vsota kolujočih novcev.

* (Velika noč v tem stoletju) Velikonočna nedelja bode l. 1893 dne 2. aprila, l. 1894 dne 25. marca, l. 1895 dne 18. aprila, l. 1896 dne 5. aprila, l. 1897 dne 18. aprila, l. 1898 dne 10. aprila, l. 1899 dne 2. aprila, l. 1900 dne 15. aprila.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Loterijske srečke 7. maja.

Na Dunaji: 41, 18, 64, 8, 84.
V Gradci: 65, 72, 39, 63, 68

Tuji:

8. maja.

Pri **Maličih**: Reinhard, Heller, Peterka, Hostnik, Steinharter, Laurič, Pamer, Rauman, Trebitsch z Dunaja. — Baron Ralli iz Trsta. — Hieng iz Rakeka. — Bar, May iz Gradca.

Pri **Stonu**: Goldhauer, Straussgilli, Bartunek, Handinger, Silberknopf, Heimayer z Dunaja. — Tedeschin iz Trsta. — Bolko iz Gorice. — Dr. Schmeidinger iz Kamnik. — Dr. Ulrich iz Prage.

Pri **južnem kolodvoru**: Guttel iz Trsta.

Umrli so v Ljubljani:

5. maja: N. N. nepoznan mož okoli 65 let star je utonil v Mestnem logu v jarku.

7. maja: Ema Kopač, konduktarjeva hči, 1 leto Traniške ulice št. 5, bronhitis.

Tržne cene v Ljubljani

dne 7. maja t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 50	Špeh povojen, kgr.	— 64
Rež,	6 20	Surovo maslo,	— 72
Ječmen,	4 23	Jajce, jedno :	— 2
Oves,	2 77	Mleko, liter	— 8
Ajda,	6 20	Goveje meso, kgr.	— 62
Proso,	4 71	Telečje	— 58
Koruza,	4 60	Svinjsko	— 64
Krompir,	2 86	Kostrunovo	— 40
Leča,	11 —	Pišanec	— 65
Grah,	11 —	Golob	— 20
Fižol,	9 —	Seno, 100 kilo	1 96
Maslo, kgr.	— 84	Slama,	2 40
Mast,	— 66	Drva trda, 4 metr.	6 60
Špeh frišen	— 56	„ mehka, 4	4 80

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
7. maja	7. zjutraj	735.2 mm.	3.0° C	brezv.	obl.	1.60 mm.
	2. popol.	736.5 mm.	6.6° C	sl. svz.	obl.	dežja
	9. zvečer	738.2 mm.	5.4° C	sl. vzh.	obl.	snega.
8. maja	7. zjutraj	737.7 mm.	6.6° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	736.3 mm.	15.0° C	sl. zah.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	736.3 mm.	9.8° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 5.0° in 10.5°, za 7.4° in 2.1° pod normalom.

Dunajska borza

dne 9. maja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 95.30	gld. 95.35
Srebrna renta	94.85	94.90
Zlata renta	110.95	111.25
5% marcna renta	101.10	101.45
Akcije narodne banke	983.—	987.—
Kreditne akcije	319.50	316.25
London	119.70	119.75
Srebro	—	—
Napol.	9.50	9.50 1/2
C. kr. cekini	5.64	5.64
Nemške marke	58.57 1/2	58.57 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	140 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	184
Ogerska zlata renta 4%	109	25
Ogerska papirna renta 5%	100	80
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	50
Kreditne srečke	100 gld.	187
Rudolfove srečke	10	21
Akcije anglo-avstr. banke	120	150
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	241	90

Privatni komptoirist

z lepo pisavo, zmožen slovenskega in nemškega jezika, išče službe v kaki privatni pisarni. — Ponudbe se naj pošiljajo pod znamko K. S. upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

Malin na prodaj

v Zavrstniku pri Litiji, s tremi kamni in s stopami, v dobrem stanu, z lepo lego tik okrajne ceste; prodaja se iz proste roke. — Natančneje pove iz prijaznosti Ivan Wakonigg, trgovec v Šmartinu pri Litiji. (515—1)

Primarij

Dr. E. ŠLAJMER

stanuje od 10. t. m. (509-2)

v Poljskih ulicah h. št. 4.

Ordinuje za kirurškične bolezni od 2.—4. ure popoldne

(izvzemši nedelje in praznike).

Kotranaste kroglice.

Priporočljive kot kašelj in hripavost odstranjujoče in olajšujoče, sliz razkrojujoče sredstvo.

Te kroglice, ki pomirujejo in mehčajo, morejo se posebno onim priporočati, ki pri svojih poslih in dolžnostih potrebujejo jasen in močan glas, kakor cerkveni govorniki, učitelji, pevci itd. — 1 škatlija 25 kr., 10 škatelj 2 gld.

Plecolijeva lekarna „Pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Vsanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (59—8)

Razpis zgradbe.

S tem se razpisuje razširjanje (na staro poslopje jedno nadstropje) šolskega poslopja pri sv. Bolfanku na Kogu, okraja Ormoškega. Stroški so preliminirani na 4432 gld. 34 kr. Dražba na vzdol vrši se due 22. maja 1892 ob 1. uri popoldne v šoli. Načrti in preudarek stroškov so v šoli na ogled.

Krajni šolski svet Bolfenski na Kogu

dne 1. maja 1892.

(513)

Oglas dražbe.

Št. 5187 gr.

(447—3)

Kr. sodni stol kot konkursno oblastvo v Zagrebu naznanja, da je na prošnjo zastopnika konkursne zapuščine **Milana pl. Šuškovića**, odvetnika **dr. Stanka Andrijevića**, dovolil dražbeno prodajo raznih vrst vina in to 1800 do 1900 hektolitrov, ravno toliko držeče sode, vinsko posodje in razne kletarske predmete, spadajoče v zgoraj imenovano konkursno maso in sicer pod nastopnimi pogoji:

Dražitelj mora kupnino takoj odšteti na roke sodnega poverjenika.

Vino se bode prodajalo po sodih in sicer: vino posebe in sodi zopet posebe.

Kupitelj vina je dolžan najdalje za 8 dnij od kupnega dneva računši pretočiti kupljeno vino iz brent in iz dotične kleti odpeljati; kupitelj brente pa ima še le tedaj pravico zahtevati izročitev, kadar bode kupitelj vina izpraznil brento in jo mora v roku 14 dnij od dneva dražbe odpraviti iz kleti.

Dražbena prodaja zgoraj imenovanih predmetov vršila se bode v sledečem redu in sicer:

1.) Na Medvedskem bregu v kletih št. 1 in 2 v hiši Mije Šuškovića in v kletih v hišah Ivana Šuškovića v Klampeku in Janaša Šuškovića na dan 16. in 17. majnika 1892;

2.) v kleti hiše gospodarskega društva na Vseučiliščnem trgu na dan 18., 19., 20. in 21. majnika 1892;

3.) v kleti h. št. 14 Kukovičeva ulica in v kleti h. št. 35 Gajeva ulica na dan 23. majnika 1892;

4.) v kleti h. št. 10 Frankopanska ulica na dan 24. majnika 1892;

5.) v kleti in v sušilnici h. št. 20 na Zrinjskem trgu na dan 25. majnika 1892;

6.) v kleti h. št. 20 na Zrinjskem trgu na dan 28. majnika 1892; vsakikrat od 9. do 12. ure popoldne in od 3. do 6. ure popoldne.

Zajedno se naznanja, da je v kletih na Medvedskem bregu okoli 300 hektolitrov, v kleti gospodarskega društva okoli 570 hektolitrov, v kleti h. št. 14 v Kukovičevi ulici okoli 94 hektolitrov, v kleti h. št. 35 Gajeva ulica okoli 232 hektolitrov, v kleti h. št. 10 Frankopanska ulica okoli 215 hektolitrov, v kleti h. št. 19 Zrinjski trg okoli 360 hektolitrov vina, razen družih zgoraj navedenih predmetov.

Pozivljajo se torej vsi, ki želé dražiti, na rečeni dan na mesto, določeno za dražbo, in sicer s pristavkom, da se bodo dražbeni predmeti prodali najboljšemu ponudniku za gotove novce.

Kr. sodni stol v Zagrebu

dne 11. aprila 1892.

V. Cuculić m. p.

„AVSTRIJA“

vzajemno zavarovalno društvo na človeško življenje in rente

na Dunaju, Schottenring št. 8 v lastni hiši.

Ustanovljena meseca avgusta 1860.

Zavaruje na človeško življenje v vseh kombinacijah po najnižjih premijah in pod najugodnejšimi pogoji.

Zavarovane svote se točno izplačujejo.

Pri „Avstriji“ zavarovanih je že čez 34.000 oseb za 20.501 milijonov gold. Porostveni zaklad iznaša 2.918 milj. gold.

Izplačila je „Avstrija“ do zdaj že 7.444 milijonov gold.

Vsi načini zavarovanja za slučaj smrti veljavni so za one, ki spadajo še pod vojaško dolžnost tudi za slučaj smrti v vojski ali njenih posledicah, ne da bi bilo treba za to kaj doplačati.

Najvažnejše kombinacije zavarovanja na življenje so:

I. Zavarovanje za slučaj smrti: Zavarovana svota izplača se, kadarkoli se smrt pripeti.

II. Nasprotno zavarovanje pri zakonskih.

III. Zavarovanje na doživetje in ob jednem za slučaj smrti: Zavarovana svota izplača se zavarovancu pri poprej določeni starosti njeemu samemu ali pa njegovim dedičem, kadarkoli bi zavarovane poprej umrl.

IV. Zavarovanje z dvakratnim izplačilom zavarovane svote: Prvi izplača se, kadar zavarovane določeno starost doseže njeemu samemu in drugič po njegovi smrti njegovim dedičem.

V. Zavarovanje rent (penzije).

VII. Zavarovanje z izplačilom zavarovane svote o naprej določenem času.

VI. Zavarovanje na dožitje: Zavarovana svota izplača se o naprej določenem času; ako bi pa zavarovane poprej umrl, povrnejo se vplačila s 5% obrestnimi obrestmi.

VIII. Zavarovanje dote otrokom: Zavarovana svota izplača se kadar zavarovane določeno starost doseže. Ko bi plačnik poprej umrl, odpade daljno vplačevanje, in ko bi zavarovane pred določeno starostjo umrl, povrne se vplačani znesek.

Oglasila k zavarovanju sprejema ter pojasnila in tarife brezplačno daje:

Nadzorništvo „Avstrije“ v Ljubljani:

Ignacij Valentinčič.

Pisarnica: Sv. Petra cesta št. 73.

(119—4)